

во сщество, се посади въ земята, между мъртвитѣ сщества, то започва да страда. То побутне едно отъ тия сщества, побутне второ, но никое отъ тѣхъ не му отговаря. Оттукъ поиска помощъ, оттамъ поиска помощъ, никой не му се отзовава. Като види, че никой не му обръща внимание, че никой не му отговаря, житното зърно се вглѣбява въ себе си и започва да работи отвътре. Първиятъ процесъ, който става съ житното зърно въ земята, е процесъ на пропукване на външната обвивка. Следъ това настѣпва разлагане. Когато частицитѣ на житното зърно забележатъ, че за тѣхъ настѣпва смъртъ, тѣ веднага се обединяватъ въ задружна работа: започватъ да правятъ канализация нагоре, да пробиватъ земята, да излѣзатъ на бѣлъ свѣтъ. Щомъ пробиятъ земята, отъ житното зрънце нагоре се подава едно малко стрѣкче. Тѣ наричатъ този процесъ прорастване, покълване или растене на житното зърно. Житното зърно нарича този процесъ спасение, освобождаване отъ мъртвитѣ и заспали сщества въ земята. Сщевременно житното зърно пуца малки коренчета, чрезъ които дава животъ на нѣкои отъ мъртвитѣ, заспали сщества въ земята. Стрѣкчето пѣкъ нагоре развива своитѣ разклонения. Значи, задачата на житното зърно не е само въ неговото лично размножаване, но и въ спасяване на нѣкои свои мъртви или заспали съседи. — Какъ ги спасява?